

[Ømann.]

i folketinget og en sag, som jo er ret tvivlsom i sin heldige gennemførelse her i tinget. Der er jo ingen grund til at erindre om, at flertallet for denne lovgivning ikke på forhånd er sikret. Derfor ville det være rart med lidt mere kontante oplysninger allerede ved denne lejlighed.

Statsministeren fik indflettet en meddelelse om den foretagne voldsomme diskontoforhøjelse, men vi fik jo ingen kommentarer til den ud over en forklaring af, hvor nødvendig den egentlig var. Jeg synes ikke, det fritager regeringen fra en stillingtagen til den ravage, som den drastiske forhøjelse laver. Der er talt tidligere her om den usikkerhed, folk må føle i det danske samfund. Jeg kan tilslutte mig det, der er sagt. Det er en vældig usikkerhed i mange, mange større og mindre ting, folk må tale. Men det mest rå og ubønhørlige, en dansk borger kan komme ud for, er vel at have ovovet store midler i indsats på at skaffe sig et hus, at bygge et hus og så opleve et fald i obligationskurserne, lige netop når han skal have betalt sit byggelån ved hjælp af det, der kommer ind på kreditforeningsobligationerne. Det er én sag. Jeg mener, der her anstændigvis må spændes et sikkerhedsnet ud under dem, som er kommet i klemme og vil komme det yderligere på grund af den voldsomme diskontoforhøjelse.

Men en anden sag er det fremtidige byggeri – kvoten på de 40.000 lejligheder om året, som et boligforligsflertal i dette ting har forpligtet sig til – og den beskæftigelse, der er knyttet til dette byggeri, en beskæftigelse, som er afhængig af opretholdelsen af en fornuftig og jævn byggerytme. Også her vil jeg gerne hos boligministeren og statsministeren efterlyse planer netop i den situation. Det er jo en sørgelig konstatering, som bekræftedes af den socialdemokratiske ordfører, at vi nu har fået det, der kaldes en strukturel permanent arbejdsløshed. Hvis de kilder, som netop teoretisk hævder dette, har ret, er der desto større anledning til, at man nu gør virkelig noget ved det. Jeg kan sige for mit partis vedkommende, at vi ikke har i sinde at finde os i den problematik, at man skal have klaret samtlige valutaproblemer, førend man kan gå i gang med at forøge beskæftigelsen og nedsætte arbejdsløsheden.

Det, jeg gerne ville opfordre regeringen til, var at rejse disse og andre spørgsmål, rejse dem dristigt, uanset om der kunne opnås et flertal for dem her i tinget; rejse dem som et pro-

gram, et lys for befolkningen, dog et håb. Jeg mener, det har mere betydning end fordømmelsen af højredrejningen, at man gør dette faktiske, således at der kunne lægges op til et oplæg over for befolkningen den dag, da regeringen nægter trods et flertal her i tinget at gribe ind i overenskomstsituationen til foråret.

Berglund (Grønl.):

Jeg har konstateret regeringens positive holdning over for hjemmestyrekommissionens arbejde, som den udtrykkes i statsministerens redegørelse. Jeg vil ikke her gå ind på enkelte emner, som kommissionen arbejder med, fordi drøftelse af de enkelte emner på nuværende tidspunkt hører hjemme i kommissionens arbejde. Hvis vi skulle drøfte emnerne her og nu, ville det ikke have været nødvendigt at nedsætte denne kommission. Men hvis hjemmestyretanken skal realiseres og lykkes, forudsætter det, at vi kan leve op til kravene. Vi kan leve op til kravene ved indførelse af hjemmestyre, men kan vi leve op til kravene ved udvidelse af hjemmestyret i fremtiden? Det kan vi, når uddannelsesmulighederne ikke forringes og de unge mennesker, som skal tage uddannelserne, ikke får ringere forudsætninger. Den nuværende situation er ikke tryk; der mangler lærere i børneskolen, og det resulterer i, at klassekvotienten stiger og timerne nedskæres.

Vi må animere ungdommen til at tage uddannelse, f. eks. mellemteknikeruddannelse, men det kan ikke være tillokkende for de unge mennesker at tage den nævnte uddannelse, når man efter 3–4 års læretid får en faglært løn, som man kan kvalificere sig til i løbet af meget kortere tid. De nævnte og flere andre problemer må vi løse sammen, hvis vi helhjertet går ind for hjemmestyre i Grønland.

Vi vil indføre og udvide et hjemmestyre i Grønland i samarbejde med Danmark og inden for rigsfællesskabets rammer. Jeg tager afstand fra al tale, der ikke anerkender disse fundamentale forudsætninger.

Statsministeren kom også ind på 200 sømils fiskerigrænsen i sin redegørelse. Jeg vil anmode regeringen om at behandle udvidelsen af Grønlands fiskerigrænse som en hastesag. Som bekendt udvider Canada sin fiskerigrænse den 1. januar 1977. Det betyder, at andre nationers fiskeri i canadiske fiskerifarvande flyttes til de grønlandske farvande. Vi vil fra Grønlands side på det kraftigste anmode om, at det undgås,